

عنوان مقاله:

بررسی نحوه میزان مصرف پلیمرهای سوپرچاذب بر روی عملکرد ماش محلی سیستان در منطقه زابل

محل انتشار:

هشتمین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

جهانگیر ملک ریسی - کارشناس ارشد، زراعت، کارشناس خدمات شهری، شهرداری زاهدان، ایران

مهدیه شهرکی - کارشناس ارشد، زراعت، کارشناس خدمات شهری، شهرداری زاهدان، ایران

ملیحه شهرکی نادر - کارشناس ارشد علوم باغبانی، کارشناس فضای سبز، شهرداری زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

پلیمرهای سوپر جاذب ژل های آب دوستی هستند که پس از جذب آب در اثر خشک شدن محیط، آب داخل پلیمر به تدریج تخلیه شده و بدین ترتیب خاک به مدت طولانی مرطوب می ماند. کمبود آب خاک عمده ترین عاملی است که باعث کاهش رشد عملکرد ماش در این نواحی می گردد. ماش یک لگوم دانه ریز، تابستانه و با طول دوره رشد کوتاه و یکی از حبوبات با ارزش و سرشار از فسفر است که دانه آن از نظر مواد پروتئینی غنی می باشد. این پژوهش به منظور تعیین مناسب ترین دور آبیاری و مصرف پلیمر سوپرچاذب بر روی عملکرد و اجزاء ماش محلی سیستان در منطقه زابل در بهار سال 1390 به صورت آزمایشی اسپلیت پلات در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با آزمون مقایسه میانگین دانکن به اجرا در آمد فاکتور اصلی دور آبیاری در سه سطح (5 روز، 10 روز، 15 روز) و فاکتور فرعی مصرف پلیمر سوپرچاذب در چهار سطح ($s_4=45$, $s_3=30$, $s_2=15$) کیلوگرم در هکتار) که در عمق 10 سانتی متر خاک استفاده گردید رقم مورد استفاده ماش محلی در نظر گرفته شد. نتایج نشان داد که تیمار مصرف پلیمر سوپرچاذب به میزان 45 کیلوگرم در هکتار همراه با دور آبیاری 10 روز بیشترین روند افزایشی را بر عملکرد و اجزای عملکرد رقم ماش محلی سیستان در پی داشته است.

کلمات کلیدی:

پلیمر سوپرچاذب، عملکرد، ماش سیستانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/802415>

